

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 13 septembrie 2016 [cerere de decizie preliminară formulată de Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London – Regatul Unit] – Secretary of State for the Home Department/CS

(Cauza C-304/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Cetățenia Uniunii — Articolul 20 TFUE — Resortisant al unui stat terț care are în întreținere un copil mic, cetățean al Uniunii — Drept de ședere în statul membru al cărui resortisant este copilul — Condamnări penale ale părintelui copilului — Decizie de îndepărtare a părintelui având drept consecință îndepărtarea indirectă a copilului în cauză)

(2016/C 419/03)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Părțile din procedura principală

Reclamant: Secretary of State for the Home Department

Pârâtă: CS

Dispozitivul

Articolul 20 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru prin care se impune expulzarea de pe teritoriul acestui stat membru către un stat terț a unui resortisant al unui astfel de stat, care a făcut obiectul unei condamnări penale, în condițiile în care acesta exercită efectiv autoritatea părintească în privința unui copil mic, resortisant al acestui stat membru, în care locuiește de la naștere fără să își fi exercitat dreptul de liberă circulație, atunci când expulzarea persoanei interesate ar impune acestui copil să părăsească teritoriul Uniunii Europene, privându-l astfel de beneficiul efectiv al esenței drepturilor sale ca cetățean al Uniunii. Cu toate acestea, în împrejurări excepționale, un stat membru poate adopta o măsură de expulzare cu condiția ca ea să se întemeieze pe conduita respectivului resortisant al unui stat terț, care trebuie să constituie o amenințare reală, prezentă și suficient de gravă care aduce atingere unui interes fundamental al societății acestui stat membru, și să se bazeze pe luarea în considerare a diferitor interese implicate, aspect a cărui verificare este de competența instanței naționale.

⁽¹⁾ JO C 315, 15.9.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București, Curtea de Apel Oradea – România) – SC Star Storage SA/Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14), SC Max Boegl România SRL și alții/RA Aeroportul Oradea și alții (C-488/14)

(Cauze conexe C-439/14 și C-488/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directivele 89/665/CEE și 92/13/CEE — Achiziții publice — Proceduri privind căile de atac — Reglementare națională care condiționează admisibilitatea căilor de atac împotriva actelor autorității contractante de constituirea unei „garanții de bună conduită” — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 47 — Dreptul la o cale de atac efectivă)

(2016/C 419/04)

Limba de procedură: româna

Instanțele de trimitere

Curtea de Apel București, Curtea de Apel Oradea

Părțile din procedura principală

Reclamante: SC Star Storage SA (C-439/14), SC Max Boegl România SRL, SC UTI Grup SA, Astaldi SpA, SC Construcții Napoca SA (C-488/14)

Pârâți: Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică (ICI) (C-439/14), RA Aeroportul Oradea, SC Porr Construct SRL, Teerag-Asdag Aktiengesellschaft SC Col-Air Trading SRL, AVZI SA, Trameco SA, Iamsat Muntenia SA (C-488/14)

Dispozitivul

Articolul 1 alineatele (1)-(3) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007, și articolul 1 alineatele (1)-(3) din Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/66, citite în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie să fie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiile principale, care condiționează admisibilitatea oricărei căi de atac împotriva unui act al autorității contractante de obligația reclamantului de a constitui garanția de bună conduită pe care o prevede în beneficiul autorității contractante, din moment ce această garanție trebuie să îi fie restituită reclamantului indiferent de soluția pronunțată în calea de atac.

(¹) JO C 448, 15.12.2014.
JO C 26, 26.01.2015.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 septembrie 2016 (cerere de decizie preliminară formulată de Landgericht München I – Germania) – Tobias Mc Fadden/Sony Music Entertainment Germany GmbH

(Cauza C-484/14) (¹)

[Trimitere preliminară — Societatea informațională — Libera circulație a serviciilor — Rețea locală fără cablu (WLAN) profesională — Punere la dispoziția publicului — Răspunderea furnizorilor de servicii intermediari — Simplă transmitere — Directiva 2000/31/CE — Articolul 12 — Limitarea răspunderii — Utilizator necunoscut al acestei rețele — Încălcarea drepturilor titularilor de drepturi asupra unei opere protejate — Obligația de protejare a rețelei — Răspundere civilă a profesionistului]

(2016/C 419/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht München I

Părțile din procedura principală

Reclamant: Tobias Mc Fadden

Pârâtă: Sony Music Entertainment Germany GmbH